

710**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 24 maja 2002 r.

w sprawie nadania osobowości prawnej Katolickiemu Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych Diecezji Toruńskiej im. Wandy Szuman.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 90, poz. 557, Nr 96, poz. 590 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się osobowość prawną organizacji kościelnej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Pol-

skiej pod nazwą Katolickie Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych Diecezji Toruńskiej im. Wandy Szuman, erygowanej przez Biskupa Toruńskiego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

711**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 27 maja 2002 r.

w sprawie warunków i trybu przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Na podstawie art. 123 ust. 6 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1149) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu,
- 2) przełożeni właściwi w sprawach dyscyplinarnych — Szefa Biura Ochrony Rządu i jego zastępców oraz szefów komórek organizacyjnych Biura Ochrony Rządu,
- 3) funkcjonariusz — funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu,
- 4) bezpośredni przełożony — funkcjonariusza zajmującego wyższe stanowisko służbowe, któremu funkcjonariusz bezpośrednio podlega, poczynając od stanowiska dowódcy grupy lub zmiany,

5) zakończenie postępowania dyscyplinarnego — wydanie prawomocnego orzeczenia o ukaraniu, o uniewinnieniu, o uznaniu winnym i odstąpieniu od wymierzenia kary dyscyplinarnej bądź postanowienia o umorzeniu postępowania,

6) obwiniony — funkcjonariusza, w stosunku do którego wszczęto postępowanie dyscyplinarne.

§ 2. 1. Przełożeni właściwi w sprawach dyscyplinarnych i bezpośredni przełożeni funkcjonariuszy posiadają władzę dyscyplinarną w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych im komórkach organizacyjnych Biura Ochrony Rządu.

2. Funkcjonariusz, któremu wyższy przełożony posiadający władzę dyscyplinarną przekazał prowadzenie postępowania dyscyplinarnego, posiada władzę dyscyplinarną w stosunku do funkcjonariusza, przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne, wyłącznie w zakresie przekazanej sprawy.

§ 3. 1. Funkcjonariusz, któremu powierzono pełnienie obowiązków służbowych na danym stanowisku, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą funkcjonariuszowi mianowanemu na to stanowisko.

2. Funkcjonariusz, który w zastępstwie pełni obowiązki na danym stanowisku służbowym, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą osobie zastępowanej.

§ 4. 1. Funkcjonariusz przeniesiony do pełnienia służby lub oddelegowany do czasowego pełnienia służby albo skierowany na przeszkolenie podlega władzy dyscyplinarnej właściwego przełożonego w miejscu pełnienia służby lub w miejscu przeszkolenia.

2. Funkcjonariusz urlopowany lub oddelegowany do pracy poza Biuro Ochrony Rządu podlega władzy dyscyplinarnej Szefa Biura Ochrony Rządu.

§ 5. W przypadku wątpliwości w ustaleniu właściwości przełożonego w sprawach dyscyplinarnych rozstrzyga wyższy przełożony w drodze postanowienia.

§ 6. Naruszeniem dyscypliny służbowej, za które funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, jest w szczególności:

- 1) odmowa wykonania albo niewykonanie rozkazu lub polecenia służbowego, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy,
- 2) zaniechanie czynności służbowej lub wykonanie jej w sposób niedbały lub niezgodny z treścią polecenia,
- 3) świadome wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to szkodę dla służby, funkcjonariusza lub innych osób,
- 4) niedopełnienie obowiązków służbowych lub przekroczenie uprawnień określonych w ustawie,
- 5) stawianie się do służby pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub substancji psychotropowej oraz spożywanie alkoholu, środka odurzającego lub substancji psychotropowej w czasie pełnienia służby lub w pomieszczeniach służbowych,
- 6) świadome wprowadzenie się w stan ograniczający zdolność wykonywania obowiązków służbowych lub uniemożliwiający ich wykonanie,
- 7) porzucenie służby,
- 8) samowolne oddalenie się z rejonu zakwaterowania bądź nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się do miejsca pełnienia służby,
- 9) zagubienie lub utrata dokumentów zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową,
- 10) znieważenie przełożonego,
- 11) zawiniona utrata broni służbowej,
- 12) zawiniona utrata legitymacji służbowej lub identyfikatora służbowego,
- 13) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego funkcjonariusza w czasie pełnienia służby.

Rozdział 2

Postępowanie dyscyplinarne

§ 7. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną.

2. Postępowanie dyscyplinarne ma na celu w szczególności:

- 1) ustalenie, czy czyn, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, faktycznie został popełniony i czy obwiniony jest jego sprawcą,
- 2) wszechstronne wyjaśnienie przyczyn i okoliczności czynu, o którym mowa w pkt 1,
- 3) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie,
- 4) orzeczenie kary dyscyplinarnej współmiernej do zaistniałego przewinienia lub naruszenia dyscypliny służbowej.

§ 8. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna, z zastrzeżeniem § 10 i 11, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych:

- 1) z własnej inicjatywy,
- 2) na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza,
- 3) na polecenie wyższego przełożonego,
- 4) na wniosek sądu lub prokuratora albo organu uprawnionego do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego lub organu uprawnionego do nakładania kar porządkowych.

§ 9. 1. Przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego można podjąć czynności wyjaśniające, jeżeli wiadomość o czynie, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, budzi wątpliwości, w szczególności co do faktu jego popełnienia lub co do osoby sprawcy.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, należy ukończyć w terminie dwóch tygodni od dnia ich podjęcia.

§ 10. 1. Jeżeli wina funkcjonariusza oraz okoliczności czynu nie budzą wątpliwości i nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary dyscyplinarnej surowszej niż nagana z ostrzeżeniem lub zakaz opuszczania miejsca zakwaterowania do 5 dni, postępowanie dyscyplinarne może wszcząć bezpośredni przełożony funkcjonariusza.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, po wysłuchaniu obwinionego i złożeniu przez niego wyjaśnienia na piśmie sporządza się notatkę służbową, na podstawie której wydaje się orzeczenie o wymierzeniu kary dyscyplinarnej.

3. Notatka służbowa zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego, który sporządził notatkę służbową,
- 2) dokładne określenie zarzucanego obwinionemu czynu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia,
- 3) wyjaśnienia obwinionego.

§ 11. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczy-
na się, jeżeli:

- 1) czynności wyjaśniające nie potwierdziły zaistnienia czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną,
- 2) upłynął termin określony w art. 119 ust. 1 i 3 ustawy.

2. Postępowania dyscyplinarnego można nie
wszczynać, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz wystąpi pisemnie o niezwłoczne zwolnienie ze służby,
- 2) wina funkcjonariusza i okoliczności czynu nie budzą wątpliwości oraz nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż upomnienie; przepis § 10 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. O wszczęciu postępowania dyscyplinarnego wydaje się postanowienie, którego odpis niezwłocznie doręcza się obwinionemu.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego, który wydaje postanowienie,
- 2) datę i miejsce wydania,
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego,
- 4) datę zawiadomienia przełożonego, który wydaje postanowienie, o czynie przypisywanym obwinionemu,
- 5) określenie czynu zarzucanego obwinionemu, wraz z podaniem podstawy prawnej,
- 6) uzasadnienie,
- 7) wyznaczenie funkcjonariusza albo członków komisji do prowadzenia postępowania, z podaniem jej przewodniczącego,
- 8) pouczenie o prawie do obrony, w tym o możliwości korzystania przez obwinionego z pomocy obrońcy, przeglądania przez obwinionego i jego obrońcę akt sprawy dyscyplinarnej oraz sporządzania z nich odpisów, a także zgłaszania wniosków dowodowych,
- 9) podpis przełożonego wydającego postanowienie i pieczęć jednostki.

3. Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego okaże się, że obwinionemu należy zarzucić czyn nieobjęty postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego albo czyn w zmienionej w istotny sposób postaci, wydaje się nowe postanowienie. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 13. 1. Postępowanie dyscyplinarne prowadzi przełożony, który wydał postanowienie o jego wszczęciu, lub wyznaczony przez niego funkcjonariusz.

2. Do prowadzenia postępowania wyznacza się funkcjonariusza w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez obwinionego lub zajmującego co najmniej równorzędne stanowisko służbowe.

§ 14. 1. Prowadzący postępowanie dyscyplinarne jest obowiązany wyłączyć się z udziału w tym postępowaniu, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio,
- 2) jest małżonkiem obwinionego lub osoby przez niego pokrzywdzonej,
- 3) jest krewnym lub powinowatym obwinionego w myśl art. 40 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania karnego,
- 4) był świadkiem zdarzenia,
- 5) pomiędzy nim a obwinionym zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do bezstronności prowadzącego postępowanie.

2. Prowadzący postępowanie bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności uzasadniające jego wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

3. O zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1, prowadzący postępowanie powiadamia przełożonego, który go wyznaczył. Do czasu wyznaczenia innego funkcjonariusza do prowadzenia postępowania prowadzący postępowanie dyscyplinarne podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.

4. Obwiniony ma prawo złożyć do przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych wniosek o wyłączenie prowadzącego postępowanie z przyczyn, o których mowa w ust. 1. Do czasu rozpatrzenia wniosku przez przełożonego prowadzący postępowanie podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.

5. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne prowadzi przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych, wniosek, o którym mowa w ust. 4, obwiniony kieruje do wyższego przełożonego.

6. O wyłączeniu prowadzącego postępowanie dyscyplinarne i wyznaczeniu innego funkcjonariusza w przypadkach, o których mowa w ust. 3, rozstrzyga przełożony prowadzący postępowanie postanowieniem.

§ 15. Przepisy § 13 oraz § 14 ust. 1—3 stosuje się odpowiednio przy czynnościach wyjaśniających, o których mowa w § 9.

§ 16. 1. Szef Biura Ochrony Rządu ze względu na wagę i zawość sprawy, z własnej inicjatywy lub na wniosek przełożonego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania, może powołać spośród funkcjonariuszy komisję do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego, określając jej skład i wyznaczając przewodniczącego, kierującego pracami komisji.

2. Do prowadzenia postępowania przez komisję, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prowadzenia postępowania dyscyplinarnego przez wyznaczonego funkcjonariusza. Postanowienia wydawane w toku postępowania przez prowadzącego postępowanie wydaje wyłącznie przewodniczący komisji.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przy prowadzeniu czynności wyjaśniających.

§ 17. 1. Prowadzący postępowanie dyscyplinarne zbiera dowody i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności przesłuchuje świadków, pokrzywdzonych, przyjmuje wyjaśnienia od obwinionego oraz zleca lub występuje do bezpośredniego przełożonego z wnioskiem o zlecenie przeprowadzenia odpowiednich badań i ekspertyz oraz zasięga niezbędnych opinii.

2. Z przesłuchania obwinionego, świadków i biegłych sporządza się protokoły. Obwiniony może złożyć wyjaśnienia na piśmie.

3. Przed przesłuchaniem prowadzący postępowanie dyscyplinarne uprzedza świadka, biegłego i pokrzywdzonego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

4. Materiały przekazane przez prokuratora organ uprawniony do nałożenia kary grzywny w drodze mandatu karnego lub kary porządkowej, organ uprawniony do stosowania grzywny w celu przymuszenia włącza do akt postępowania dyscyplinarnego.

§ 18. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

- 1) odmowy składania wyjaśnień,
- 2) zgłaszania wniosków dowodowych,
- 3) wnoszenia zażaleń na postanowienia, z wyjątkiem postanowień o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i o jego zakończeniu oraz o zamknięciu postępowania dowodowego,
- 4) ustanowienia obrońcy spośród funkcjonariuszy, jeżeli funkcjonariusz ten wyrazi na to zgodę, oraz jego odwołania,
- 5) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego i sporządzania z nich odpisów.

2. Zażalenia wnosi się za pośrednictwem wydającego postanowienie do przełożonego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, a jeżeli postanowienie wydał ten przełożony — do Szefa Biura Ochrony Rządu w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 19. 1. Obrońcę ustanawia się i odwołuje na piśmie.

2. Obrońca ma prawo uczestniczyć w czynnościach, w których udział obwinionego jest obowiązkowy, oraz przysługują mu uprawnienia obwinionego, chyba że ten ograniczy je w sposób wyraźny na piśmie. Obrońca nie może ustanawiać dla obwinionego innych obrońców.

§ 20. 1. Wnioski o przeprowadzenie dowodu obwiniony zgłasza na piśmie prowadzącemu postępowanie dyscyplinarne.

2. Wniosku o przeprowadzenie dowodu nie uwzględnia się, gdy:

- 1) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne,
- 2) okoliczność, która ma zostać udowodniona, jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy,
- 3) okoliczności nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy lub dowodu nie da się przeprowadzić.

3. Oddalenie wniosku następuje w drodze postanowienia.

4. W zakresie przeprowadzania dowodów stosuje się odpowiednio przepisy działu V Kodeksu postępowania karnego.

§ 21. Postanowienia wydane w toku postępowania dyscyplinarnego doręcza się niezwłocznie obwinionemu. Przepis § 12 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. Przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych zawiesza postępowanie dyscyplinarne do czasu zakończenia postępowania karnego, jeżeli czyn zarzucany funkcjonariuszowi jest przedmiotem tego postępowania i nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy w świetle zebranych w toku postępowania dyscyplinarnego dowodów czyn zabroniony popełniony przez funkcjonariusza jest oczywisty i uniemożliwia dalsze pozostawanie funkcjonariusza w służbie.

3. Przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych może zawiesić postępowanie dyscyplinarne na okres do 9 miesięcy, jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca jego prowadzenie.

§ 23. 1. Jeżeli prowadzący postępowanie dyscyplinarne uzna, że zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy dotyczące obwinionego, zapoznaje go z aktami postępowania i poucza o prawie do zgłoszenia

w terminie 3 dni wniosku o ich uzupełnienie. Przepisy § 18 i 20 stosuje się odpowiednio.

2. Obwiniony po zapoznaniu się z aktami postępowania podpisuje protokół sporządzony z tej czynności.

3. Odmowa obwinionego zapoznania się z aktami postępowania lub złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje dalszych czynności. Prowadzący postępowanie dokonuje wzmianki o odmowie w aktach postępowania.

4. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania dyscyplinarnego, prowadzący postępowanie wydaje postanowienie o zamknięciu postępowania i sporządza sprawozdanie, które zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe prowadzącego postępowanie,
- 2) stanowisko służbowe przełożonego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego,
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego,
- 4) określenie czynu zarzucanego obwinionemu,
- 5) opis ustalonego stanu faktycznego,
- 6) wnioski dotyczące wymiaru kary, umorzenia postępowania dyscyplinarnego, z uzasadnieniem i wskazaniem okoliczności łagodzących lub obciążających.

§ 24. 1. Postanowienie o umorzeniu postępowania wydaje przełożony, który wszczął to postępowanie, jeżeli:

- 1) nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej,
- 2) w toku postępowania dyscyplinarnego ustalono, że czyn przypisany obwinionemu nie wypełnia znamion czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną,
- 3) obwiniony zmarł,
- 4) obwiniony przestał podlegać orzecznictwu dyscyplinarnemu,
- 5) postępowanie co do tego samego czynu tego samego obwinionego zostało prawomocnie ukończone lub wszczęte wcześniej toczy się,
- 6) zaistniały inne okoliczności wyłączone postępowanie dyscyplinarne, wymienione w § 11 ust. 1.

2. Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć w razie długotrwałej choroby obwinionego lub złożenia przez niego pisemnego wniosku o niezwłoczne zwolnienie go ze służby, jeżeli postępowanie dotyczy czynu, za który funkcjonariusz ponosi wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną.

3. Postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego, który wydaje postanowienie,
- 2) datę i miejsce wydania,
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego,
- 4) określenie czynu zarzucanego obwinionemu,
- 5) uzasadnienie postanowienia,
- 6) pouczenie o prawie wniesienia zażalenia,
- 7) podpis przełożonego prowadzącego postępowanie i pieczęć jednostki.

Rozdział 3

Orzekanie

§ 25. 1. Na podstawie analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego przełożony, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, może orzec:

- 1) o uniewinnieniu, jeżeli przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło zarzutów stawianych obwinionemu lub przeprowadzone postępowanie karne zostało zakończone orzeczeniem o uniewinnieniu, a czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej, albo
- 2) o uznaniu funkcjonariusza winnym popełnienia czynu, za który ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, i wymierzeniu kary dyscyplinarnej, albo
- 3) o uznaniu funkcjonariusza winnym popełnienia czynu, za który ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, i odstąpieniu od wymierzenia kary,
- 4) o umorzeniu postępowania.

2. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w ciągu 7 dni od dnia zamknięcia postępowania dowodowego.

§ 26. Jeżeli przełożony, o którym mowa w § 25 ust. 1, uzna, że przekazane mu akta postępowania dyscyplinarnego zawierają istotne uchybienia prawne lub braki w zakresie dowodowym, wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o zamknięciu postępowania i zwraca sprawę prowadzącemu postępowanie w celu usunięcia uchybień formalnoprawnych bądź uzupełnienia braków w zakresie dowodowym. Przepis § 25 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Jeżeli przełożony uzna, że należy wymierzyć karę, do której wymierzenia nie jest uprawniony, przesyła niezwłocznie akta postępowania dyscyplinarnego właściwemu przełożonemu z wnioskiem o wydanie orzeczenia o wymierzeniu określonej kary.

2. Jeżeli akta sprawy przekazanej w trybie określonym w ust. 1 zawierają istotne uchybienia prawne lub

braki w zakresie dowodowym, zwraca się je wniosku-jącemu o ukaranie w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania, w celu usunięcia uchybień formalnoprawnych bądź uzupełnienia braków w zakresie dowodowym.

3. Zwrot, o którym mowa w ust. 2, następuje w formie postanowienia. Postanowienie powinno wskazywać, w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania.

4. Usunięcie uchybień prawnych bądź braków w zakresie dowodowym powinno nastąpić w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania postanowienia o zwrocie akt sprawy.

5. W przypadku określonym w ust. 1 orzeczenie, o którym mowa w § 25, wydaje się w ciągu 7 dni od daty doręczenia akt.

§ 28. Orzeczenie dyscyplinarne, o którym mowa w art. 25 ust. 1, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko przełożonego, który wydaje orzeczenie,
- 2) datę wydania,
- 3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego,
- 4) określenie czynu przypisanego obwinionemu,
- 5) rozstrzygnięcie w sprawie zawierające:
 - a) stwierdzenie winy i rodzaj wymierzonej kary dyscyplinarnej albo
 - b) stwierdzenie winy i odstąpienie od wymierzenia kary, albo
 - c) uniewinnienie obwinionego, albo
 - d) umorzenie postępowania,
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne,
- 7) pouczenie o prawie do wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- 8) podpis przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych i pieczęć jednostki organizacyjnej Biura Ochrony Rządu.

§ 29. 1. Przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych wzywa obwinionego i zapoznaje go z treścią orzeczenia oraz doręcza orzeczenie. Orzeczenie doręcza się za potwierdzeniem odbioru. Szef Biura Ochrony Rządu może upoważnić szefów oddziałów Biura Ochrony Rządu do zapoznania i doręczenia orzeczenia obwinionemu w jego imieniu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku:

- 1) tymczasowego aresztowania obwinionego,
- 2) długotrwalej, obłożnej choroby obwinionego,
- 3) odmowy stawienia się obwinionego u przełożonego w celu zapoznania z treścią orzeczenia lub nie-

usprawiedliwionej nieobecności w wyznaczonym terminie,

- 4) udokumentowanego porzucenia służby przez obwinionego.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, orzeczenie dyscyplinarne doręcza obwinionemu szef komórki organizacyjnej właściwej w sprawach osobowych.

§ 30. Orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne jest ostateczne i nie przysuguje od niego prawo wniesienia odwołania.

§ 31. Skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia stronie.

Rozdział 4

Wymierzanie i wykonywanie kar dyscyplinarnych

§ 32. Kary dyscyplinarne mogą wymierzać przełożeni właściwi w sprawach dyscyplinarnych w następującym zakresie:

- 1) Szef Biura Ochrony Rządu — kary dyscyplinarne wymienione w art. 118 ust. 1 pkt 1—8 ustawy, w stosunku do funkcjonariuszy służby kandydackiej dodatkowo karę zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania do 21 dni,
- 2) zastępcy Szefa Biura Ochrony Rządu i szefowie oddziałów (równorzędni) — kary dyscyplinarne wymienione w art. 118 ust. 1 pkt 1—4 ustawy, a w stosunku do funkcjonariuszy służby kandydackiej dodatkowo karę zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania do 14 dni,
- 3) szefowie wydziałów — kary dyscyplinarne upomnienia, nagany i nagany z ostrzeżeniem, a w stosunku do funkcjonariuszy służby kandydackiej dodatkowo karę zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania do 10 dni,
- 4) dowódcy grup — kary dyscyplinarne upomnienia i nagany, a w stosunku do funkcjonariuszy służby kandydackiej dodatkowo karę zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania do 5 dni,
- 5) dowódcy zmian — karę dyscyplinarną upomnienia.

§ 33. Kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby:

- 1) nie orzeka się w razie skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego,
- 2) można nie orzekać w razie skazania prawomocnym wyrokiem sądu za inne przestępstwo.

§ 34. 1. Wymierzona kara dyscyplinarna powinna być współmierna do czynu popełnionego przez obwinionego.

2. Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej należy w szczególności uwzględnić charakter czynu, jego skutki, pobudki działania i okoliczności popełnienia, stopień zawinienia, następstwa ujemne dla służby, dotychczasowe wyniki w służbie, okres pozostawania w służbie oraz zachowanie się obwinionego przed i po popełnieniu zarzucanego mu czynu, w tym również zachowanie obwinionego poza służbą, jeżeli czyn stanowi przestępstwo lub wykroczenie niestanowiące naruszenia dyscypliny służbowej.

3. Na zaostrenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności:

- 1) popełnienie czynu przez funkcjonariusza będącego pod wpływem alkoholu,
- 2) popełnienie czynu przez funkcjonariusza w czasie prowadzonego przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego za inny czyn lub w czasie odbywania uprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej, jak również w czasie próby określonej w orzeczeniu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary lub warunkowym umorzeniu postępowania karnego,
- 3) popełnienie czynu w obecności podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

§ 35. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia dyscyplinarnego, o którym mowa w § 25 ust. 1 pkt 2, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych wykonuje orzeczoną karę, a w orzeczeniu o wymierzeniu kary zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania określa termin wykonania tej kary. Bezpośredni przełożony, który wydał orzeczenie dyscyplinarne w przypadkach, o których mowa w § 10 ust. 2 i § 11 ust. 2 pkt 2, karę wykonuje lub określa termin jej wykonania.

2. Oryginał orzeczenia dyscyplinarnego podlega włączeniu do akt osobowych funkcjonariusza.

§ 36. Wykonanie kary dyscyplinarnej polega na:

- 1) przeprowadzeniu rozmowy i wytknięciu niewłaściwego postępowania — w przypadku wymierzenia kar: upomnienia, nagany i nagany z ostrzeżeniem,
- 2) przeprowadzeniu rozmowy, wskazaniu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu ukaranego o możliwości wymierzenia kary przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub kary surowszej, jeżeli ponownie dopuści się czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną — w przypadku wymierzenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku,
- 3) wydaniu rozkazu personalnego o zwolnieniu z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i mianowaniu na niższe stanowisko służbowe — w przypadku wymierzenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
- 4) wydaniu decyzji administracyjnej — w przypadku wymierzenia kary obniżenia stopnia,

- 5) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu ukaranemu niewłaściwego postępowania i ostrzeżeniu, że za ponowne popełnienie czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną ukarany może być wydany ze służby — w przypadku wymierzenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby,
- 6) wydaniu rozkazu o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby — w przypadku wymierzenia kary wydalenia ze służby,
- 7) wydaniu zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania w czasie wolnym od zajęć przez czas trwania kary oraz nałożeniu obowiązku meldowania się, nie częściej niż trzykrotnie w ciągu dnia, na wezwanie dyżurnego lub innego wyznaczonego funkcjonariusza — w przypadku wymierzenia kary zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania.

Rozdział 5

Zatarcie kar dyscyplinarnych

§ 37. 1. Kary dyscyplinarne podlegają zatarcia po upływie:

- 1) 3 miesięcy od dnia orzeczenia kary upomnienia lub kary zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania,
- 2) 6 miesięcy od dnia orzeczenia kar nagany, nagany z ostrzeżeniem, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku, wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby.

2. W przypadku nienagannej służby, stwierdzonej w opinii służbowej przez bezpośredniego przełożonego, kary dyscyplinarne mogą być zatarte po upływie:

- 1) 1 miesiąca od dnia orzeczenia kary upomnienia lub kary zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania,
- 2) 3 miesięcy od dnia orzeczenia kar nagany, nagany z ostrzeżeniem, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku, wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby oraz zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania.

3. Za wykazanie męstwa lub odwagi oraz za poważne osiągnięcia w wykonywaniu zadań służbowych karę można zatrzeć przed upływem terminów określonych w ust. 3 lub ust. 3.

4. Zatarcie kar dyscyplinarnych wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe lub obniżenia stopnia nie likwiduje skutków prawnych powstałych w związku z wykonaniem tych kar.

5. Decyzję o zatarcia kary w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, podejmuje przełożony, który karę wymierzył, lub wyższy przełożony. Decyzję tę doręcza się funkcjonariuszowi, któremu kara została zatarta, oraz zamieszcza się w rozkazie personalnym.

§ 38. Jeżeli funkcjonariusz zostanie ponownie ukarany przed zatarciem poprzednio orzeczonej kary dyscyplinarnej, okres wymagany do zatarcia tej kary liczy się od dnia orzeczenia nowej kary.

§ 39. Z chwilą zatarcia kary dyscyplinarnej uważa się ją za niebyłą, orzeczenie o ukaraniu usuwa się z akt osobowych funkcjonariusza oraz czyni nieczytelnym zapis o karalności.

Rozdział 6

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego

§ 40. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym wznawia się, jeżeli:

- 1) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe,
- 2) ujawnione zostały istotne dla sprawy okoliczności nieznanne w toku postępowania dyscyplinarnego,
- 3) orzeczenie wydano z naruszeniem obowiązujących przepisów, jeżeli mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia,
- 4) orzeczenie zostało wydane na podstawie innej decyzji lub na podstawie orzeczenia sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść funkcjonariusza nie może nastąpić po upływie terminów określonych w art. 119 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 41. 1. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego następuje z urzędu lub na wniosek ukaranego.

2. Wniosek o wznowienie postępowania funkcjonariusz składa do przełożonego, który wydał orzeczenie kończące postępowanie.

3. Decyzję o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego podejmuje przełożony, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie.

Rozdział 7

Nadzór na orzecznictwem dyscyplinarnym

§ 42. 1. Szef Biura Ochrony Rządu sprawuje nadzór nad prawidłowym przebiegiem postępowań dyscyplinarnych, orzekaniem i stosowaniem kar dyscyplinarnych.

2. W ramach nadzoru Szef Biura Ochrony Rządu może:

- 1) uchylić postanowienie o umorzeniu lub zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego,
- 2) dokonać zatarcia kary dyscyplinarnej,
- 3) wydawać postanowienia oraz zmieniać postanowienia wydane przez prowadzącego postępowanie dyscyplinarne.

§ 43. Przepis § 37 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8

Przepis końcowy

§ 44. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

712

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA

z dnia 4 czerwca 2002 r.

w sprawie szczegółowego zakresu informacji wymaganych do podania do publicznej wiadomości przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

Na podstawie art. 267 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres informacji wymaganych do podania do publicznej wiadomości o:

- 1) zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o aktualizowanym corocznie rejestrze sub-

stancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładach zlokalizowanych na obszarze właściwości miejscowej komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej,

- 2) zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o decyzji ustalającej grupy zakładów o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku, których zlokalizowanie w niedużej odległości od siebie może zwiększyć prawdopodobieństwo wystąpienia awarii przemysłowej lub pogłębić jej skutki,